

Sygn. akt I C 1225/17 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Lipnicka

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Simkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **z siedzibą we W.**

przeciwko (...) **w K. z siedzibą w K.**

o zapłatę

1. powództwo oddała

2. zasądza od powoda (...) z siedzibą we W. na rzecz pozwanego (...) w K. z siedzibą w K. kwotę 107,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 90,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

I C 1225/17

UZASADNIENIE

(...) z siedzibą we W. wystąpił z pozwem przeciwko (...) w K. o zapłatę kwoty 336,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot i terminów wskazanych w treści pozwu.

W uzasadnieniu żądania strona powodowa wskazała, iż pozwanego łączyła z (...) S.A. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Za świadczone usługi telekomunikacyjne strona pozwana była zobowiązana do zapłaty na rzecz operatora zgodnie z wystawionymi dokumentami. W dniu 05.02.2016 r. (...) S.A. zawarła z powodem umowę ramową cyklicznego przelewu wierzytelności, w której ustalono zasady, w oparciu o które nastąpiła cesja praw.

Od wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw podnosząc zarzut nieważności czynności cesji wierzytelności powołując się na art. 54 ust. 6 ustawy o działalności leczniczej. Pozwany powołał się ponadto na fakt, że w dniu 01.12.2013 r. (...) wyraził zgodę na przeniesienie numerów wskazanych przez pozwanego, obejmujących numer objęty przedmiotem sporu na subkonta abonenckie. Od tej chwili płatności obciążały osoby, które przejęły numer w ramach subkonta. Powód niewłaściwie obciążył pozwanego opłatami z tytułu usług dla numerów wyodrębnionych przez (...) S.A. na subkontach abonenckich.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...)w K. zawarł w dniu 24 lutego 2011 r. z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (poprzednikiem prawnym (...) S.A.) umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W myśl §25 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych abonent zobowiązał się uiszczać z góry opłaty za usługi telekomunikacyjne. W myśl §33 ust. 1 w sprawach nie uregulowanych postanowieniami regulaminu zastosowanie mają odpowiednio przepisy kodeksu cywilnego, ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz inne obowiązujące przepisy prawa.

Dowód:

- umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych k.82-89,
- regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych k.92-95,
- uwierzytelniona kserokopia faktury VAT z dnia 24/02/2011 r. k.91.

Operator w wykonaniu umowy wystawił na rzecz nabywcy (...) w K. faktury za usługi telekomunikacyjne.

Dowód:

- Faktury VAT k.96-115.

W dniu 05.02.2016 r. (...) S.A. zawarła z powodem umowę ramową cyklicznego przelewu wierzytelności, której przedmiotem było ustalenie zasad, w oparciu o które nastąpi przeniesienie wierzytelności – w rozumieniu §1 przepisów art. 509 i n. kodeksu cywilnego przez cedenta – operatora, na cesjonariusza (stronę powodową). Umowa dotyczyła przekazania sześciu pakietów wierzytelności usług mobilnych – portfele klientów indywidualnych oraz sześciu pakietów wierzytelności usług mobilnych – portfele klientów biznesowych. W dniu 20.06.2016 r. strona powodowa zawarła z operatorem porozumienie nr 10 do umowy ramowej cyklicznej przelewu wierzytelności z dnia 05.02.2016 r. z późniejszym aneksem nr (...) z dnia 27.04.2016 r. określając łączną wartość wierzytelności oraz enumeratywne wyliczenie nabytych wierzytelności.

Dowód:

- umowa ramowa przelewu wierzytelności k .70-77,
- porozumienie nr 10 do umowy ramowej k.78-81,
- potwierdzenie płatności z dnia 23/06/2016 r. k.77.

Pismem z dnia 04.07.2016 r. (...)w K. zawiadomiony został o cesji wierzytelności zgodnie z dyspozycją art. 512 k.c. w zw. z art. 509 k.c., natomiast w dniu 06.07.2016 r. został wezwany do zapłaty długu.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k.55,
- zestawienie skapitalizowanych odsetek k.56,
- zawiadomienie o cesji wierzytelności wraz z potwierdzeniem nadania k.57-59.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest niezasadne i podlega oddaleniu w całości.

Rozstrzygnięcie sporu sprowadza się do oceny prawnej umowy (...)02.2016 r. wraz z porozumieniem nr 10 do umowy ramowej cyklicznej przelewu wierzytelności zawartej z powodem przez (...) S.A.

Tytułem wstępu wskazać tylko należy, że umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i sposób jej uregulowania wynikają z ustawy Prawo telekomunikacyjne. Ustawa definiuje pojęcie usługi telekomunikacyjnej (art. 2 pkt 48) oraz pojęcie świadczenia usług telekomunikacyjnych (art. 2 pkt 41). Prawo telekomunikacyjne reguluje również m.in. minimalne wymagania dla umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (art. 56) określając formę umowy i elementy, jakie powinna zawierać, określa wymagania dla regulaminu świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych (art. 60), reguluje prawa i obowiązki dostawcy usług w związku z zawarciem umowy.

Uregulowania prawa telekomunikacyjnego, odnoszące się do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w zasadniczej mierze dostatecznie regulują elementy istotne umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, co pozwala określić istotne obowiązki stron i wskazać cel społeczno-gospodarczy umowy. W sprawie niniejszej w pozostałym zakresie zastosowanie będą miały jednak także nie tylko ogóle przepisy prawa cywilnego, ale nade wszystko innych ustaw, ponieważ stroną przedmiotowej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych był (...) w K..

W sprawie niniejszej pozwany podniósł zarzut nieważności umowy cesji wierzytelności, który z uwagi na wierzytelności publicznych zakładów opieki zdrowotnej będzie uzasadniony. W ocenie sądu, w sprawie niniejszej istnieją podstawy do uznania za nieważną umowę cesji wraz z porozumieniem nr 10 do umowy ramowej poręczenia obejmującą należności kontrahentów wobec z.o.z.

Otóż ustawodawca w art. 54 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej wprowadził zasadę ustawową polegającą na tym, że czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej może nastąpić po wyrażeniu zgody przez podmiot tworzący. Podmiot tworzący wydaje zgodę albo odmawia jej wydania, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia ciągłości udzielania świadczeń zdrowotnych oraz w oparciu o analizę sytuacji finansowej i wynik finansowy samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej za rok poprzedni. Zgodę wydaje się po zasięgnięciu opinii kierownika samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej. W myśl ust. 6 przepisu czynność prawna dokonana z naruszeniem ust. 2-5 jest nieważna.

W świetle powołanej normy prawa stwierdzić należy, że ustawodawca w ustawie przewidział zakaz dokonywania czynności prawnych prowadzących do zmiany wierzyciela z.o.z., ale także wprowadził szczególną reglamentację prawną obrotu wierzytelnościami „szpitalnymi” i to w interesie ogólnym, a nie tylko w interesie samej jednostki leczniczej. Świadczą o tym wskazane w ustawie przesłanki udzielenia (odmowy) wyrażenia zgody na dokonanie czynności prawnej, która zmierza do zmiany wierzyciela (konieczność zapewnienia ciągłości udzielania świadczeń zdrowotnych, analiza finansowa i wynik finansowy z.o.z. za rok poprzedni), czas udzielenia zgody (ex ante, nie ex post), procedura jej udzielania (opinia kierownika z.o.z., tym samym też możliwość selekcji ewentualnych poręczycieli), a także przyznanie legitymacji czynnej organowi założycielskiemu w procesie o stwierdzenie nieważności czynności prowadzącej do zmiany wierzyciela. Zgoda organu założycielskiego stanowi wyraz wstępnej kontroli finansowej z.o.z. i możliwości sprawnego wykonywania usług medycznych przez te podmioty, a nie tylko zwykłą, formalno-prawną przesłankę skuteczności czynności prawnej wierzyciela z.o.z. Reglamentacyjny charakter omawianej regulacji potwierdza także przyjęcie sankcji nieważności czynności prawnej, dokonanej bez zgody organu założycielskiego. Zamierzeniem ustawodawcy było ogólne wskazanie na takie czynności prawne z punktu widzenia ich celu jurystycznego, przewidywanego przez strony czynności, niezależnie od ich dogmatyczno-prawnej konstrukcji oraz typowej dla nich funkcji. Innymi słowy, chodziło o eliminowanie takich sytuacji, w których w wyniku określonej czynności prawnej pojawi się nowy (inny) wierzyciel z.o.z., dochodzący należności wynikającej z pierwotnie zawartej umowy (por. wyrok z uzasadnieniem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 2015-07-28 sygn. I ACa 316/15). Zamysłem ustawodawcy było objęcie wszystkich czynności prawnych, których skutkiem była zmiana wierzyciela z.o.z. Wynika to także z uzasadnienia projektu ustawy (por. druk sejmowy nr 2138, sejm RP VI kadencji), w którym wskazano cele regulacji w postaci ograniczenie „handlu wierzytelnościami” poprzez konieczność uzyskania zgody przez podmiot, który utworzył zakład oraz wskazano, że intencją ustawodawcy jest objęcie powyższym ograniczeniem wszystkich czynności prawnych, które w efekcie doprowadziłyby do zmiany wierzyciela. Art. 54 ust. 5 obecnie obowiązującej ustawy o działalności leczniczej dotyczy każdej czynności prawnej mającej na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej”. Jak uprzednio tak i w tej ustawie przewidziano, konieczność udzielenia zgody przez organ założycielski (podmiot tworzący z.o.z.) na dokonanie takiej czynności, wskazano na skutki braku zgody (nieważność czynności prawnej), wprowadzono legitymację czynną organu nadzorczego w procesie o ustalenie nieważności omawianej czynności prawnej. W ustawie tej w aktualnym jej brzmieniu nie wymienia się już żadnych konkretnych umów; powołana norma prawna dotyczy więc każdej, która zmienia podmiot uprawniony do wierzytelności, a którym w szczególności jest umowa cesji (por. min. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2015 r. sygn. I CSK 810/14).

Powód natomiast, wbrew powołanej regulacji prawnej oraz podniesionemu przez stronę przeciwną zarzutowi, nie przedłożył żadnego dokumentu (art. 6 k.c.), z którego wynikałoby, że zbywca wierzytelności lub cesjonariusz przedmiotową zgodę na zmianę wierzyciela uzyskali w dacie zawarcia umowy cesji. Bezsprzecznie zaś umowy zawarte przez powoda z dostawcą pozwanego miały na celu doprowadzenie do zmiany wierzyciela. Na taki też skutek powołuje się sama strona powodowa. Taka zaś umowa, która jest umową mającą na celu zmianę wierzyciela, zawarta zaś bez wymaganej ustawą o działalności leczniczej zgody, co miało miejsce w sprawie, jest nieważna. Szczególna regulacja ustawy wyłącza bowiem stosowanie przepisów ogólnych wynikających z art. 509 k.c., że wierzyciel – bez zgody dłużnika może przenieść przysługującą mu wierzytelność na osobę trzecią. Zdaniem sądu oceny prawnej umowy nie zmienia także fakt, na który powołuje się pozwany, że powstały subkonta abonenckie, a zatem poszczególni abonenci subkont mogą ewentualnie zostać zobowiązani do zapłaty. Odbiorcą wszystkich faktur VAT za świadczone usługi była pozwana placówka medyczna. Nie do pogodzenia z systemową i celowościową wykładnią przepisów prawa jest uznanie takiej interpretacji, albowiem dotyczą czynności, których stroną jest z.o.z. Celem tego przepisu jest bowiem ochrona placówek szpitalnych przed niekontrolowanym obrotem ich długami.

W tym stanie rzeczy sąd powództwo oddalił.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 98 k.p.c. Na zasądzoną kwotę składa się wysokość wynagrodzenia pełnomocnika, które wynosi 90 zł oraz kwota 17 zł uiszczona od dokumentu pełnomocnictwa.